

ת"פ 48129/01/22 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אמיר אלהוואשלה (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 48129-01-22 מדינת ישראל נ' אלהוואשלה(עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

מדינת ישראל-פמ"ד

בעניין: המאשימה

ע"י ב"כ המתמחה ישראל בן לולו

נגד

אמיר אלהוואשלה (עציר)-בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן, **בעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות**, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, על רקע פעילות משטרתית שכללה ביצוע חיפושים בבתי הסמוכים למקום מגוריו ובביתו של הנאשם, ובעקבות תחושתו כי המשטרה והמדינה פועלת להצר את האפשרות שלו ושל משפחות אחרות מלבנות בתי, החליט להצית צמיגים על נתיב הנסיעה בכביש 25 בסמוך לדימונה.

בעקבות זאת, בתאריך 15.01.2022 סמוך לפני 01:30, הניח הנאשם שני צמיגים על נתיב הנסיעה בכביש 25 לכיוון מזרח, כחצי קילומטר מהפנייה לירוחם, הצית את הצמיגים ונמלט מהמקום.

שוטרים שהוזעקו למקום חסמו את תנועת כלי הרכב בנתיב בו הונחו הצמיגים הבוערים עד אשר הגיעו כוחות כיבוי האש, כיבו את השריפה והנתיב נפתח לתנועה מחדש.

2. בהתאם לגילו של הנאשם, הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר נתבקש להגיש את התסקיר בהקדם להיות הנאשם עצור. התסקיר הוגש בתאריך 6.6.2022.

תסקיר שירות המבחן:

3. בתסקיר נסקרו קורותיו של הנאשם. הנאשם בן 18.5, רווק, מתגורר בפזורת אלהוואשלה בבית הוריו, מסר כי טרם מעצרו עבד לסירוגין בתחום השיפוצים. הנאשם סיים 6 שנות לימוד, ולאחר מכן השתלב בתעסוקה בשל פטירת אביו ממחלת הסרטן. הנאשם מסר, כי בגיל 16 החל במעורבות בפלילים ושולב

בקבוצה טיפולית למשך שנתיים במסגרתה השלים 12 שנות לימוד.

בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, נמסר כי הורשע ונדון בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש. הנאשם מסר כי חבר לגורמים שוליים בעקבות קשיים כלכליים.

ממידע שהועבר משירות המבחן לנוער עלה, כי הנאשם נשר ממסגרת לימודית בשל בעיות התנהגות קשות. נמסר, כי הנאשם גדל ללא דמות סמכותית בחייו.

באשר לשימוש בחומרים משני תודעה, הנאשם מסר, כי בגיל 17.5 התנסה בשימוש בקוקאין על רקע חברתי. כמו כן, מגיל 16 החל לצרוך וודקה בתדירות יומית כמענה לכאב שחש בעקבות פטירת אביו. כן נמסר, כי הנאשם הופנה בעבר למסגרת חוץ ביתית וכי בתחילה הצליח לשפר דרכיו ולשתף פעולה בטיפול, אך בשלב מסוים זנח אותו, לא עמד בכללי המסגרת והמוטיבציה שלו לטיפול פחתה.

בנוגע לעבירה הנוכחית, הנאשם מודה בביצועה. לדבריו כאשר שב לביתו מעבודתו, נמסר לו על-ידי אימו כי שוטרים ביצעו חיפוש בביתם, ותקפו אותה ואת אחותו. הנאשם מסר, כי חש כעס גדול למשמע הדברים והחליט להצית את הצמיגים בתגובה לתחושת הנחיתות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצדיק שימוש באלימות בסיטואציות מסוימות מבלי להבין את ההשלכות ונוהג לצמצם את חלקו בעבירה.

בבחינת הסיכוי לעבריינות וגורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן הביא בחשבון את עברו הפלילי, את ההתרשמות מהמציאות המשפחתית המורכבת בה גדל הנאשם, אשר השפיעה עליו להתחבר לחברה שולית ולפתח דפוסי קושי להישמע לגורמי סמכות ולווסת את דחפיו. כן נבחנה ההתרשמות מעמדותיו של הנאשם, מהתנהגותו הנוטה לאימפולסיביות ולאלימות ומהערכת הסיכון להתנהלות פוגענית ואלימה.

במכלול הנתונים שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר מוחשי ומרתיע ועונשים נלווים.

טענות לעונש:

4. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב ועמדה על הערכים המוגנים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, בהם שמירה על ביטחון הציבור ועל הסדר הציבורי, שמירה על שלמות גופו ונפשו של אדם ושל אנשי כוחות הביטחון. המאשימה הדגישה את הפגיעה הציבורית הטמונה בהסתת משאבים יקרים של גורמי האכיפה וההצלה בשל אירועים מעין אלה, על חשבון טיפול בחזיתות אחרות.

נטען, כי מעשי הנאשם חמורים מאד. הנאשם הצית צמיגים על נתיב נסיעה מרכזי, מתוך מטרה ותחושת נקם במדינה בשל מדיניות מסוימת. נסיבות האירוע מלמדות על העדר מורא מפני החוק ופגיעה ברשויות האכיפה ובביטחון האישי של כל אזרח ואזרח, ובפרט משתמשי הדרך. הודגשה החומרה בכך שהנאשם התכוון להטיל אימה על הציבור ולהביא להפעלה של כוחות הביטחון. נטען, בהקשר זה, כי ישנה חומרה בכך שהמעשים נעשו בסמיכות לאירועי מבצע "שומר החומות" ולאירועי נטיעות קק"ל, באותו חודש ממש.

נטען, כי כל אזרח שומר חוק שהיה עלול להיקלע למקום האירוע בשעת לילה מאוחרת היה חושש מכך שנקלע

לאירוע מתגלגל וחריף, שהוא ורכושו עלולים להיפגע ממפרי סדר.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת נטען, כי מזה שנים רבות עומדים בתי המשפט על הצורך להחמיר בענישה כלפי המעורבים בעבירות דומות והצורך להכביד את היד עליהם. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין:

א. ת"פ 34666-01-20 מ"י נגד **ברונשטיין** - נאשם אשר הורשע במעשה פזיזות במסגרתו הצית 3 בקבוקי תבערה אל מול תחנת המשטרה באשקלון, את חלקם זרק אל תוך התחנה, על רקע של הבעת מחאה. על הנאשם הוטלו במסגרת הסדר טיעון 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

ב. ת"פ (מחוזי באר שבע) 22542-10-18 מ"י נ' **אבו מדיג** - נאשם אשר הורשע במעשה פזיזות בעקבות הצתה שבוצעה על רקע סכסוך עסקי של שליטה בחברת הובלות. על הנאשם הוטלו במסגרת הסדר טיעון 9 חודשי מאסר בפועל ולאחר ניכוי ימי המעצר, הורה כי יתרת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות, כן הוטל, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

ג. ת"פ (מחוזי באר שבע) 36443-10-21 מדינת ישראל נגד **נאור יונגר** - נאשם שסובל ממחלת הסכיזופרניה בנסיבות קשות, אשר גרם להתקלחות ציוד של מסעדה לאחר שהגיע למסעדה, ביקש כסף מהאורחים וסורב. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי על סך 1,500 ₪.

ד. ת"פ (שלום באר שבע) 19655-08-19 מ"י נגד **אשרף אבו עראר** - נאשם אשר הורשע בעבירות מעשה פזיזות ורשלנות, התנהגות פסולה במקום ציבורי וניסיון להיזק בזדון לרכוש. העבירות בוצעו על-ידי הנאשם במסגרת קטטה מרובת משתתפים נוכח סכסוך בין פלגים. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס על סך 7,500 ₪.

ה. ת"פ (מחוזי באר שבע) 23308-04-21 מ"י נ' **נועם בוחבוט**-נאשם אשר הורשע במקור בעבירת הצתה, אולם נוכח קושי ראיתי, במסגרת הסדר טיעון העבירה שונתה לעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ובחבלה במזיד. בתיק זה המניע לביצוע העבירות על ידי הנאשם נבע מסכסוך בין אחיו של הנאשם לבת זוגו. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי לנפגעי העבירה.

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם ביצע את העבירה לאחר תכנון, כי לנאשם הייתה יכולת ברורה להבין את מעשיו והפסול בהם. עוד נטען כי הנאשם פעל באופן שאיננו סביר אשר יוצר סיכון לחיי אדם, שכן ישנו נזק פוטנציאלי רב בעבירת ההצתה, שכן אין לדעת מה תהיה תוצאתה.

נוכח הנזק הפוטנציאלי הרב במעשי הנאשם ולאור הפסיקה הנוהגת, המדינה עתרה למתחם עונש הנע בין 10

חודשי מאסר ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מאסר מותנה, קנס כספי ועונשים נלווים.

המאשימה הבהירה, נוכח פסקי הדין אליהם הפנתה, כי היא מבקשת להעלות את רמת הענישה בתיקים מסוג זה ולהחמיר עם הנאשם.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה צוין, כי הנאשם עצור בתיק עד לתום ההליכים, וכי הוא נטל אחריות על כתב האישום המתוקן. נטען, כי על פי התסקיר מדובר בנאשם צעיר, אשר חבר לחברה שולית, מעורב בפלילים, ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

נטען, כי מדובר בנאשם שנעדר מורא מרשויות החוק, שהסלים את צעדיו מאז העבירות הקודמות שביצע. הודגש, כי הנאשם כלל לא נכח בחיפוש בביתו אלא שמע מאמו על שאירע והחליט להחזין את החוויה הרגשית בפריעת "חוב" מהציבור בכללותו באמצעות העבירה.

נטען כי במקרה זה יש צורך בהרתעת היחיד ולהותיר חותם משמעותי יותר מהחותם שהותיר אחריו ההליך הקודם בעניינו. כן קיים צורך בהרתעת הרבים בשל התנהגות דומה המתגברת במדינתנו.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, המאשימה סבורה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם בין היתר נוכח עברו הפלילי, עבירתו הנוכחית, ונטילת האחריות החלקית על-ידו.

5. **ההגנה** עתרה לאבחן את הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה. נטען, כי מדובר במקרים חמורים יותר ובנסיבות חמורות יותר. נטען, כי כאשר מדובר בעבירות על רקע סכסוכים אישיים, מדובר במקרים חמורים יותר. במקרה זה מדובר במניע שונה.

הודגש, כי הנאשם לא נטל חלק באירוע המוני או בהפרות סדר. הנאשם פעל לבדו ומתוך הקשר של המצב הנפשי בו היה שרוי וכוונתו, כאזרח, למחות נגד אפליה מסויימת שחש בה.

נטען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, זאת לא רק בפני בית המשפט, אלא גם במשטרה וזאת במסירת הודאתו עוד קודם לחקירתו.

ההגנה הפנתה לאסמכתאות מן הפסיקה:

א. ת"פ (מחוזי י-ם) 29338-08-14 **מדינת ישראל נ' דדון** - נאשם אשר הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ציבורית, לאחר שבמהלך הפגנה של הציבור החרדי בירושלים, במהלכה הושלכו אבנים לעבר כוחות המשטרה, הנאשם וקטין נוסף גלגלו פח אשפה בוער לעבר אוטובוס והוא פגע בחלקו האחורי. נקבע מתחם עונש שתחילתו במספר חודשי מאסר, ועד 36 חודשים. נטען כי חומרת העבירה במקרה זה רבה יותר מבעניינו.

ב. ע"פ 6039/06 **אליעזר נ' מדינת ישראל** - נאשמים שמחו כנגד תוכנית ההתנתקות חסמו כבישים והציתו צמיגים בכביש סואן בצהרי היום. גזר הדין במסגרתו הוטלו על הנאשמים שישה חודשי מאסר בעבודות שירות אושר.

נטען כי מקרה זה מתיישב גם עם פסק הדין בעניין **אבו עראר**, אלו הפנתה המאשימה, שם הוטלו על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ג. ת"פ (מחוזי י-ם) 23869-04-14 **מדינת ישראל נ' כהן** - נאשם כבן 20 השליך מזרן ופח אשפה במהלך הפגנה, במטרת הצתה, והפח חסם את התנועה. מתחם הענישה שנקבע נע בין של"צ ומאסר מותנה ועד מאסר בעבודות שירות. נגזר על הנאשם עונש שכלל 180 שעות של"צ, בנוסף לענישה נלווית.

ד. ע"פ 6039/06 **אליעזר ואח' נ' מדינת ישראל** - שם הורשעו הנאשמים (במסגרת הסדר טיעון) בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בכך שניסו להשליך צמיג בוער למרכז כביש מס' 2 בשעות אחר הצהריים העמוסות, כמחאה על כוונת הממשלה לבצע את תכנית ההתנתקות (הנאשמים החזיקו ברשותם מכלים ובהם דלק, אבוקת שעווה, מצת וצמיגי מכוניות, שפכו דלק על הצמיגים והציתו צמיג בנתיב הימני של הכביש). בית המשפט המחוזי דחה את הסדר הטיעון לאחר שמצא אותו מקל מדי והטיל על הנאשמים שישה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון, בהסכמת המאשימה, המיר את עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות.

עוד נטען, כי הנאשם עצור מאז ביצוע המעשה, תקופת מעצרו קרבה ל-6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה וכי תנאי המעצר קשים יותר מהתנאים בעבודות שירות.

נטען, כי מבלי להקל ראש באירוע, יש להביא בחשבון כי התנועה בכביש בשעה שבה התבצע האירוע הינה דלילה וכי כוחות ביטחון הגיעו למקום האירוע למשך מספר דקות וכיבו את השריפה, ולכן, במבחן התוצאה לא נגרם כל נזק מהמעשים.

נטען כי המעשים בוצעו 5 ימים לאחר שמלאו לנאשם 18.

כן הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן וציין כי בוצעו ניסיונות לשילוב נאשם במסגרת חוץ ביתית, אשר צלחו עד לשלב בו ההליך השיקומי נקטע ואז הנאשם נעצר בעניין העבירה הנוכחית.

באשר להרשעה הטריוויה לחובת הנאשם נטען כי מדובר בעבירת רכוש שאינה מן העניין.

לסיכום, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם בלבד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הצדדים אינם חלוקים בעניין הערכים החברתיים שנפגע במקרה זה, בדגש על הפגיעה בסדר הציבורי, בשלומם הכולל של הציבור ומשתמשי הדרך ובעבודתם התקינה של כוחות האכיפה.

הצדדים חלוקים בשאלת עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה.

בעניין זה סבורני כי הצדק עם ההגנה: לא מדובר באירוע שהוא ברף הגבוה של הפגיעה בערכים המוגנים, הגם שלא ניתן לחלוק על העובדה, שכל מקרה המערב הצתת אש, טומן בחובו פוטנציאל נזק רב. האירוע התרחש בשעת לילה מאוחרת, ואין כל אינדיקציה כי בעת הנחת הצמיגים על הכביש נגרמה הפרעה או הפחדה בפועל של משתמשי הדרך. הדבר שונה בתכלית מהאירועים אליהם הפנתה המאשימה עצמה בטיעוניה, שם דובר בהצתות אגב הפגנות, עת במקום נוכחים אנשים רבים, בנוכחות גורמי האכיפה ובאור יום. למרות הנסיבות החמורות יותר, נקבעו באותם מקרים מתחמי ענישה והוטלו עונשים מקלים יותר מאלה שהמאשימה טוענת להם במקרה זה.

אכן, בחירת הנאשם להפגין את מחאתו כנגד התנהלות הרשויות והמשטרה, בדרך של הצתת צמיגים היא מעשה פסול ויש להוקיעו מכל וכל. כך קבעו בתי המשפט גם באירועים דוגמת אלה שהצדדים הפנו אליהם במסגרת טיעוניהם, מצבים בהם הפרט או הקבוצה בחרו לפעול באלימות, כנגד רכושו של אדם, כנגד שלומו של אדם, או כלפי גורמי האכיפה מתוך מניע של מחאה, בעניין אישי או ציבורי.

8. בבחינת האסמכתאות אליהן הפנו הצדדים יש ממש בטיעון ההגנה, כי פסק הדין בעניין **בורנשטיין** דומה לנסיבות מקרה זה בעוד שיתר פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה חמורים יותר. האסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה מתאימות כמקור השוואה לענייננו ותומכות בעמדה העונשית. בחיפוש עצמאי, לא נמצאו אסמכתאות מנומקות מתאימות המלמדות על עמדה עונשית שונה.

9. המאשימה הודיעה, כי היא מבקשת להעלות את רף הענישה בעבירות מעין אלה. אכן, המאשימה רשאית לבקש ולהעמיד בפני בתי המשפט טיעון נורמטיבי לתמיכה בעמדה עונשית מחמירה יותר מזו הנהוגה. טיעון נורמטיבי מספק שכזה לא הועמד בפניי: המאשימה לא תמכה טענותיה לגבי צורך מיוחד בהרתעת הרבים בנתונים או באסמכתאות. ודוק: על פי כתב האישום בו הורשע הנאשם לא מדובר במעשה שהוא חלק מהפרות סדר המוניות. הצורך בהרתעת הרבים במקרה כגון זה שבפניי לא בוסס בראיות.

10. בסופו של יום, בהינתן מכלול הנסיבות שפורטו לעיל מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים בגדרי מתחם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו.

12. הנאשם צעיר מאוד, בעת ביצוע העבירה היה גילו 18 שנים והוא בעל עבר פלילי מבית המשפט לנוער בעבירות רכוש.

הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר.

הבאתי בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם שתוארו בתסקיר שירות המבחן, ואת זמן מעצרו של הנאשם עד כה.

לקחתי בחשבון, כי הנאשם לא התמיד בהליך טיפולי קודם, שכלל גם הוצאה למסגרת חוץ ביתית, להתרשמות שירות המבחן מחבירה לגורמים שוליים ולהערכת המסוכנות.

יש באלה כדי לתמוך בטענה בדבר הצורך בהרתעת היחיד.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של מתחם הענישה. בכל הכבוד, עתירה זו אינה תואמת את מכלול הנסיבות אותם שוקל בית המשפט על פי הדין.

סוף דבר:

13. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע, או עבירה אחרת כלפי שוטרים או עובדי ציבור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז סיוון תשפ"ב, 16 יוני 2022, במעמד הצדדים.